

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie zażalenia R. K.

na niedopełnienie obowiązku przez Prezesa Sądu Okręgowego w B. w zwłoce przesłania protestu wyborczego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 lutego 2016 r.,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

R.K. (skarżący) na podstawie art. 394 § 1 k.p.c. wniósł zażalenie na oczywiste niedopełnienie obowiązku przez Prezesa Sądu Okręgowego w B. w zwłoce przesłania jego protestu wyborczego wniesionego do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, co zrodziło skutki prawne w postaci postanowienia Sądu Najwyższego z 17 listopada 2015 r. o pozostawieniu tego protestu bez dalszego biegu. W dalszej części pisma R. K. doprecyzował, że wnosi zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 17 listopada 2015 r., III SW 165/15 o pozostawieniu jego protestu wyborczego bez dalszego biegu. Skarżący podniósł, że Prezes Sądu Okręgowego w B. dopuścił się oczywistej zwłoki w przesłaniu jego protestu wyborczego, skutkiem czego Sąd Najwyższy przyjął, że został on wniesiony po terminie. W proteście wyborczym skarżący wskazał zaś, że utracił zaufanie do organów państwa polskiego z powodu działań lekarzy oraz

prokuratorów i sędziów z B., którzy od 14 lat terroryzują skarżącego postanowieniami mającymi na celu doprowadzenie do zaniechania weryfikacji ujawnionych fałszerstw jego dokumentacji medycznej oraz szeregu innych uchybień, jakich dopuszczają się jego zdaniem służby medyczne oraz organy wymiaru sprawiedliwości w B.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie skarżącego podlega odrzuceniu, jako niedopuszczalne.

Zasady określające procedurę wnoszenia protestów wyborczych reguluje ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.; dalej jako: „Kodeks wyborczy”). Zgodnie z Kodeksem wyborczym protest przeciwko wyborowi Prezydenta RP wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą. Termin ten nie podlega przywróceniu (art. 322 § 1 zdanie drugie Kodeksu wyborczego).

W przepisach Kodeksu wyborczego nie została przewidziana możliwość wnoszenia środków zaskarżenia od orzeczeń Sądu Najwyższego wydanych w związku z rozpoznawaniem protestów wyborczych, w tym również od postanowień Sądu Najwyższego o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu. Przepisy Kodeksu wyborczego, jak również k.p.c. nie przewidują również w ogóle zażalenia do Sądu Najwyższego na czynności Prezesa Sądu Okręgowego, które skarżący kontestuje w swoim piśmie.

Zgodnie z art. 241 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.), przeciwko ważności wyborów do Sejmu (odpowiednio do Senatu – art. 258 Kodeksu wyborczego) wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Równoznaczne z wniesieniem protestu do Sądu Najwyższego jest nadanie go w tym terminie w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Skarżący złożył pismo zawierające protest przeciwko ważności wyborów w Sądzie Okręgowym w B.

Pismo to dotarło do Sądu Najwyższego po terminie przewidzianym w art. 241 § 1 Kodeksu wyborczego w wyniku niewłaściwego działania skarżącego, a nie Prezesa Sądu Okręgowego w B.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 13 § 2 w związku z art. 370 i w związku z art. 398²¹ k.p.c.

kc